ORĘDOWNIK
POWIATU BYDGOSKIEGO

Orędownik powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 gr za miejsce 1-łam milimetr. szer. 36 mm. — Administracja Bydgoszcz, Dr. Emila Warmińskiego 13 — Tel. 1251

Nr. 34 | Bydgoszcz, dnia 30 lipca 1930 r. | Rok 79

221
Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego

z dnia 12 czerwca 1930 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia policyjnego Wojewody Poznańskiego z dnia 29. I. 1923 r. dotyczącego pożarnictwa.

Na podstawie §§ 6, 12, 15 ustawy z dnia 11 marca 1850 o zarządzie policyjnym (Zb. Ust. pr. str. 265), § 137, 139 ustawy z dnia 30-go lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zb. Ust. pr. str. 195) i art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzeczyposp. Polskiej z dnia 19 go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. nr. 11 poz. 86) zarządzam za zgodą Izby Wojewódzkiej co następuje:

§ 4 rozporządzenia policyjnego Wojewody Poznańskiego z dnia 29 stycznia 1923 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. nr. 8 poz 137) otrzymuje następujące brzmienie:

Uwolnieni od obowiązków gaszenia pożarów w myśl § 2 Ia są:

1. Bezpośredni i pośrdeni urzędnicy państwowi. Zwolnienie to rozciąga się również na urzędników i funkcjonarjuszów zarządów kolejowych oraz zarządu budownictwa publicznego, wymienionych w uwadze do tego paragrafu.

2. Wojskowi w czynnej służbie.

3. Duchowni wszelkich wyznań, uznanych przez państwo, służba kościelna, nauczyciele szkół publicznych, adwokaci, lekarze, weterynarze, aptekarze jak ich szoferzy oraz szoferzy prowadzący autobusy użytku publicznego, wreszcie uczniowie szkół średnich i słuchacze wyższych zakładów naukowych.

4 Osoby, których fizyczna lub umysłowa niezdolność do służby w straży pożarnej została należycie udowodniona.

5. Osoby obowiązane do dostarczania zaprzęgów dla straży pożarnej (§ 6).

Uwaga: Specjalnie uwolnieni są z pomiędzy urzędników poniższe kategorje:

a) z kolei żelaznych głównych i pobocznych: wszyscy urzędnicy policji kolejowej bez względu na ich stosunek służbowy oraz personel kolejowy zatrudniony przy obsłudze parowozów i na dworcach, jak również maszyniści lub dozorcy maszyn oraz członkowie kolejowej straży pożarnej;

b) z kolei wąsko-torowych: urzędnicy kolejowi oraz urzędnicy i stali robotnicy dozoru kolejowego, służby konduktorskiej i ruchu, służby dworcowej, dalej maszyniści i dozorcy maszyn, warsztatów ruchu i kolei elektrycznej oraz członkowie kolejowej straży pożarnej;

c) z zarządu budownictwa: załoga drag (bagrów), statków przeciwpożarowych, parostatków, łodzi podwodnych, motorowych i przewozowych, berlinek (szkut) i promów, dalej osoby zajęte obsługą śluz, urządzeń do podnoszenia mostów, jazów, dźwigów, węglarek, sygnalizacji świetlnej, urządzeń elektrycznych, maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i instalacji do ogrzewania, personel drogowy na placach i portach budowlanych (werkmistrze, dozorcy i stróże) jak wreszcie osoby, którym poruczono dozór i pilnowanie budowli i innych państwowych zakładów.

§ 36 otrzymuje następujące brzmienie:

Przy pożarach w sąsiednich miejscowościach winni obowiązani do służby pożarniczej — czy to w myśl tego rozporządzenia,

czy też statutu miejscowego — przybyć na miejsce pożaru z sprzętem ratunkowym (sikawki, wozy do wody itd.) i brać czynny udział w gaszeniu pożaru.

Starosta wyznacza gminy, obszary dworskie lub związki pożarnicze, które mają sobie wzajemnie udzielać pomocy przy gaszeniu pożaru, a o ile w rachubę wchodzą miasta lub gminy, należące do różnych powiatów, wyznacza to Wojewoda w ramach postanowień § 2.

W gminach, które nie posiadają ani sikawki ani wozów do wody, ustanawia Starosta zakres obowiązków gaszenia pożaru.

Wojewoda: (—) Raczyński.

Wzorowy statut miejscowy

dotyczący utworzenia obowiązkowej straży pożarnej w mieście .... wydany rozporządzeniem P. Wojewody z dnia .... 1930 r. Pozn. Dziennik Wojewódzki nr.... z dnia ...

I. Ogólne postanowienia.

§ 1.

Na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 1904 r. (Zb. Ust. pr. str. 291), upoważniającej władze policyjne do wydawania policyjnych rozporządzeń w przedmiocie udzielania pomocy przy gaszeniu pożarów oraz zarządzenia i instrukcji wykonawczej z dnia 7-go marca 1905 r., wydanej do tejże ustawy, zorganizowaną zostaje w mieście .... obowiązkowa straż pożarna, która wspólnie z miejscową, urzędowo uznaną ochotniczą strażą pożarną obowiązana jest do czynnej współpracy przy gaszeniu pożarów.

§ 2.

Służba przy obowiązkowej straży pożarnej obowiązuje:

I. a) do punktualnego stawiania się i czynnej współpracy przy każdym pożarze, który wybuchnie w mieście, zarządzonych ćwiczeniach strażackich oraz przeglądach i rewizjach straży;

b) do punktualnego dostarczania zaprzęgu do każdego pożaru w mieście oraz na zarządzone ćwiczenia, przeglądy i rewizje straży.

II. Obowiązek służby przy obowiązkowej straży pożarnej przewiduje również przyjęcie stanowiska kierowniczego w straży na przeciąg trzech lat.

§ 3.

Do służby przy obowiązkowej straży pożarnej (§ 2) obowiązani są wszyscy mieszkańcy płci męskiej od 18-go do 55-go roku życia, o ile posiadają obywatelskie prawa honorowe i o ile nie byli karani za czyny karygodne z powodu chęci zysku, nieobyczajności, targnięcie się na życie ludzkie i podpalenia więzieniem od trzech miesięcy i wyżej.

Zastępstwo jest niedopuszczalne.

§ 4.

Uwolnieni od obowiązku gaszenia pożaru w myśl § 2 Ia są:

1. Bezpośredni i pośredni urzędnicy państwowi. Zwolnienie to rozciąga się również na urzędników i funkcjonarjuszów zarządów kolejowych, oraz zarządu budownictwa publicznego, którzy są wymienieni w uwadze do tego paragrafu.

2. Wojskowi w czynnej służbie.

3. Duchowni wszelkich wyznań, uznanych przez państwo, służba kościelna, nauczyciele szkół publicznych, adwokaci, lekarze, weterynarze, aptekarze jak i ich szoferzy oraz szoferzy prowadzący autobusy użytku publicznego, wreszcie uczniowie szkół średnich i wyższych zakładów naukowych.

4. Osoby, których fizyczna lub umysłowa niezdolność do służby przy straży pożarnej została należycie udowodniona.

5. Osoby obowiązane do dostarczenia zaprzęgów dla straży pożarnej (§ 6).

6. Osoby, które i dopóki uiszczać będą opłatę roczną w kwocie 60,— zł.

Uwaga do § 4: Specjalnie uwolnione z pomiędzy urzędników są poniższe kategorje:

a) dla kolei żelaznych głównych i pobocznych: wszyscy urzędnicy policji kolejowej bez względu na ich stosunek służbowy oraz personel kolejowy, zatrudniony przy obsłudze parowozów i na dworcach, jak również maszyniści i dozorcy maszyn oraz członkowie kolejowej straży pożarnej;

b) dla kolei wąsko-torowej: urzędnicy kolejowi oraz urzędnicy stali i robotnicy dozoru kolejowego, służby konduktorskiej i ruchu, służby dworcowej, dalej maszyniści i dozorcy maszyn, warsztatów ruchu i kolei elektrycznej oraz członkowie kolejowej straży pożarnej;

c) dla zarządu budownictwa: załoga drag (bagrów), statków przeciwpożarowych, parostatków, łodzi podwodnych, motorowych i przewozowych, berlinek (szkut) i promów, dalej osoby, zajęte obsługą śluz, urządzeń do podnoszenia mostów, jazów, dźwigów, węglarek, sygnalizacji świetlnej, urządzeń elektrycznych; maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i instalacyj do ogrzewania, personel drogowy na placach i portach budowlanych (werkmistrze, dozorcy i stróże), jak wreszcie osoby, którym poruczono dozór i pilnowanie budowli i innych państwowych zakładów.

§ 5.

Obowiązkowi służby przy gaszeniu pożarów czyni się zadość:

a) przez czynny udział w obowiązkowej straży pożarnej,
b) przez czynne członkostwo przy ochotniczej straży pożarnej, uznanej urzędownie.

§ 6.

Obowiązani do pełnienia służby przy obowiązkowej straży pożarnej są w myśli § 2 Ib wszyscy właściciele koni i zaprzęgów z wyjątkiem:

a) utrzymujących poczty, odnośnie do utrzymywanych przez nich przepisów koni pocztowych,
b) bezpośrednich i pośrednich urzędników państwowych co do koni przeznaczonych do użytku służbowego,
c) osób wojskowych, co do koni służbowych,
d) duchownych, lekarzy i weterynarzy, o ile nie posiadają w obrębie gminy (obszaru dworskiego) gruntów, dla uprawy których trzymają konie pociągowe.

§ 7.

Co rok w grudniu wyznacza Magistrat kolejno obowiązanych do wykonywania służby zaprzęgowej, przesyła to zarządzenie na piśmie właścicielom zaprzęgów i nakazuje wywiesić spis ich nazwisk na strażnicy pożarnej i na ratuszu. Wszelkie zachodzące zmiany należy natychmiast uwidocznić.

Właściciele obowiązani do dostarczenia zaprzęgów winni na wypadek przeszkody postarać się o zastępstwo swego zaprzęgu. W razie potrzeby, na skutek specjalnego wezwania burmistrza, każdy właściciel zaprzęgu obowiązany jest stawić się z własnym zaprzęgiem do pomocy przy gaszeniu pożaru.

§ 8.

Jeżeli liczba osób obowiązanych do służby przy obowiązkowej straży pożarnej przewyższa liczbę potrzebną do służby pożarniczej, wówczas wyznacza Magistrat, za zgodą miejscowej władzy policyjnej, sposób w jaki ma się wybierać corocznie osoby potrzebne do straży pożarnej. Można w tym wypadku zmienić rówież przepisy § 3 co do granicy wieku oraz ustanowić jeszcze dalsze ulgi w służbie pożarniczej.

§ 9.

Powołani do służby przy obowiązkowej straży pożarnej winni się zgłosić celem zapisania ich do ewidencji u miejscowego naczelnika straży pożarnej w czasie i miejscu w wezwaniu podanem.

§ 10.

Obowiązkowa straż pożarna, jakoteż urzędowo uznana ochotnicza straż pożarna mają znaczenie straży obronnej w myśl § 113 ust. 3 kodeksu karnego.

Urzędowo uznane uważa się tylko te ochotnicze straże pożarne, których statuty zostały przez miejscową władzę policyjną zatwierdzone.

§ 11.

Powołanym do służby przy obowiązkowej straży pożarnej przysługuje prawo odwołania się stosownie do §§ 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r.

II. Organizacja.

§ 12.

Do kierowania strażą pożarną ustanawia Magistrat naczelnika straży pożarnej, któremu przydziela na wypadek przeszkody jednego lub więcej zastępców. Zamianowany naczelnik i jego zastępcy winni być przez miejscową władzę policyjną zatwierdzeni.

Przodowników poszczególnych oddziałów oraz ich zastępców, mianuje Magistrat, aż do odwołania, po wysłuchaniu opinji naczelnika straży.

§ 13.

Powołani do służby obowiązkowej straży pożarnej winni w razie alarmu stawić się natychmiast w oznaczonem miejscu w przepisanem uzbrojeniu i poddać się rozkazom naczelnika straży lub jego zastępcy.

To samo obowiązuje przy zarządzonych ćwiczeniach i przeglądach straży.

§ 14.

Magistrat wyda przepisy wykonawcze, dotyczące wewnętrznej organizacji służby pożarniczej, wyposażenia strażaków, sygnałów alarmowych i odbywania ćwiczeń.

Wydane przez Magistrat przepisy wykonawcze oraz ich zmiany winny być zatwierdzone przez Wojewodę i wedle zwyczaju miejscowego ogłoszone. Wojewoda ma prawo żądać zmiany postanowień, nieodpowiadającym stosunkom miejscowym.

Obowiązujące przepisy, dotyczące umundurowania i odznak, jak również instrukcje ćwiczeń, używania przyrządów i przyborów strażackich, wydane są w osobnym regulaminie Głównego Związku Straży Pożarnych.

III. Postanowienia końcowe.

§ 15.

Wszelkie wykroczenia przeciw postanowieniom i przepisom tego statutu karane będą stosownie do § 44 Rozporządzenia Policyjnego Wojewody, dotyczącego pożarnictwa z dnia 29 stycznia 1923 r., grzywną do 60,— zł, a w razie niemożności zapłacenia karą aresztu, o ile według kodeksu karnego, a mianowicie § 113 ust. 3, § 360 ust. 10 lub § 368 ust. 8 nie zachodzi potrzeba stosowania ostrzejszych kar.

§ 16.

Statut ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc dotychczasowe postanowienia.

222

Zarządzenie

w przedmiocie nadesłania sprawozdań z właściwego użycia wpływów z podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji.

W myśl art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Rz. P. nr. 94 poz. 747) przekazano gminom miejskim przysługującą im $^1/_3$ część dodatku od podatku państwowego od spożycia, zużycia względnie produkcji.

Wpływy z tytułu tego podatku w myśl § 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. nr. 31 poz. 317), zmienionego częściowo przez § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. nr. 27 poz. 194) winny być użyte przez gminy wiejskie wyłącznie na cele inwestycyjne oraz na cele konserwacyj urządzeń i zakładów gminnych.

Ponieważ okres budżetowy 1930/31 roku upłynął, należy przedłożyć Wydziałowi Powiatowemu wyczerpujące sprawozdanie, poparte cyfrowemi danemi w przedmiocie właściwego użycia wpływów z podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji.

Potrzebne formularze nabyć można w Drukarni dla Handlu i Przemysłu w Bydgoszczy, ul. Dr. Emila Warmińskiego 13.

Sprawozdanie przesłać należy w terminie nieprzekraczalnym do 16 sierpnia 1930 r.

Bydgoszcz, dnia 24 lipca 1930 r.

Przewodniczący

( ) Dr. Bereta.

L. dz. 4739/30 II.

223

Ustanowienie obwodów kominiarskich.

Na mocy zarządzenia Pana Wojewody Poznańskiego w Poznaniu z dnia 1 lipca 1930 r. (Pozn. Dz. Woj. nr. 30 poz. 332) ustanawia się z dniem 1 września 1930 r. podział powiatu bydgoskiego na 6 okręgów kominiarskich z siedzibą w Fordonie, Solcu-Kujawskm Koronowie I i II, Białobłotach i Sicienku. W danym okręgu prawo wykonywania przemysłu kominiarskiego przysługuje tylko temu koncesjonowanemu przemysłowcowi kominiarskiemu, któremu Starstwo Powiatowe dany okręg przydzieli.

Przedsiębiorcy kominiarscy, reflektujący na jeden z wyżej wymienionych okręgów, zechcą się w terminie do dnia 20 sierpnia br. zgłosić do Starostwa pokój nr. 6. Uwzględniać się będzie tylko tych kandydatów, którzy posiadają ustawowe warunki, w szczególności umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu kominiarskiego.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Bereta.

224

Obwieszczenie

Starosty powiatu bydgoskiego z dnia 29 lipca 1930 r. dotyczącego cen maksymalnych na chleb, mięso i jego przetwory.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 5 grudnia 1929 r. (Pozn. Dz. Wojew. nr. 50 poz. 563) oraz rozporządzenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytktu (Dz. U. R. P. nr. 91 poz. 527) po wysłuchaniu opinji Pow. Komisji Badania Cen ustanawia się na terenie powiatu bydgoskiego następujące ceny maksymalne:

A. Mięso i jego przetwory (za 1 kg.):

mięso wołowe przedn. jakości z kośćmi	2,80 zł,
„ „ średniej „ bez kości	3,20 zł,
„ „ „ „ z kośćmi	2,40 zł,
kotlet wieprzowy	3,40 zł,
boczek	2,80 zł,
słonina	3,20 zł,
smalec wieprzowy	4,— zł,
sadło	3,40 zł,
skopowina	2,40 zł,
cielęcina przedn. jakości	3,— zł,
„ średniej „	2,60 zł,
mięso siekane	3,— zł,
kiełbasa czosnkowa	2,40 zł,
wątrobianka przedn. jakości	3,40 zł,
„ zwykła	2,40 zł,
bruńświcka	3,60 zł,
królewiecka	3,60 zł,
pomorska	3,20 zł.

B. Chleb.

Cena maksymalna chleba reguluje się automatycznie, a mianowicie: 1 kg chleba powinien kosztować najwyżej 2 gr. ponad

cenę 1 kg mąki żytniej typu rządowego, według notowań Giełdy Zbożowej i Towarowej w Poznaniu.

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i to nie tylko właściciel składów piekarskich wzgl. rzeźnickich ale również właściciele przedsiębiorstw sprzedających przetwory zbóż chlebowych, mięsa i wyrobów mięsnych.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od wyżej podanych lub nieujawnienia ich na cennikach ulegają karze aresztu do 6-ciu tygodni, lub grzywnie do 10.000 zł, po myśli art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91 poz. 527).

Oprócz tego może być orzeczona konfiskata przedmiotów powszedniego użytku, do których odnosi się czyn przestępczy.

Równocześnie uchylam wszelkie dotychczasowe rozporządzenie wydane w tym przedmiocie.

Starosta Powiatowy
(–) Dr. Bereta.

225
Zwalczanie pryszczycy.

Z powodu urzędowego stwierdzenia podejrzenia pryszczycy w zagrodzie rolnika Jana Latosa zam. w Koronowie wybud., i rolnika Repki, zam. w Samociążku, uznaję miejscowości Koronowo-miasto i gminę Samociążek jako okręg zapowietrzony. Do miejscowości tych mają zastosowanie przepisy § 3 do 9 zarządzenia w nr. 33 Orędownika pow. bydgoskiego.

Starosta Powiatowy
(–) Dr. Bereta.

226
Zaraźliwe choroby wśród zwierząt.

Różyca w zagrodzie rolnika Graduszewskiego w Jarużynie wygasła.

Bydgoszcz, dnia 31 lipca 1930 r.

Starosta Powiatowy
z pol. (—) Dreas, asesor.

227

Bank Gospodarstwa Krajowego oddział w Bydgoszczy uchwalił kredyt dla rzemiosła i drobnego przemysłu.

Kredyt powyższy udzielać będzie Komunalna Kasa Oszczędności powiatu bydgoskiego w Bydgoszczy, ul Słowackiego nr. 2 w oprocentowaniu po $8^1/_2$ od sta rocznie.

Czasokres kredytu ustalony został na 10 kwartałów od chwili uruchomienia kredytu, przy równych kwartalnych spłatach.

Z kredytu tego mogą korzystać tylko rzemiosła i drobny przemysł.

Pojęcie rzemiosła i drobnego przemysłu ustala art 142 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. nr. 53 z 15 czerwca 1927 r., poz. 468). Za rzemiosło uważa się pewne rodzaje przemysłu, o ile nie są prowadzone sposobem fabrycznym. Jako zakłady rzemieślniczc należy uważać te rodzaje przemysłu, które zatrudniając do 20 ludzi przy pomocy siły mechanicznej i nie wyżej 10 HP.

Ubiegający się o pożyczkę z powyższego kredytu winni stawić należycie umotywowane wnioski do Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu bydgoskiego w Bydgoszczy.

W wnioskach tych należy podać dwie majątkowo odpowiedzialne osoby, któreby w razie przyznania kredytu mogły podpisać weksel gwarancyjny.

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu bydgoskiego.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy.